

BUITENLANDSCH OVERZICHT.

Den vijftienden Februari vloog het Amerikaansche pantserschip *Maine*, een nieuwgebouwd reuzenvaartuig, ter reede van Havana liggende, in de lucht. Er waren ruim 200 slachtoffers; het schip, een der grootste en sterkste die de Unie bezat, zonk kort na de ramp.

Groot was de ontroering in Noord-Amerika, en ook in Europa maakte het onheil diepen indruk. Onder de eerste regeeringen die daarvan getuigenis aflegden, was de Spaansche; koningin Christina zond bovendien persoonlijk een telegram aan president MacKinley.

Het baatte niet om den indruk weg te nemen, dadelijk in Amerika ontstaan, dat de ramp ter reede van Havana niet het gevolg was van een inwendige ontploffing. De geruchten, na de ramp uitgestrooid, dat er torpedo's onder het schip zouden zijn aangebracht en ontploft, waren zeer onwaarschijnlijk. De *Maine* lag daar om zoo te zeggen slagvaardig; er was uitstekende surveillance en dan maakt niet zoo maar eens eventjes een vijandige hand een ontploffingswerktuig onder den kielbalk van een schip vast, zoodat dit geheel vernietigd wordt. Men was in Europa aanvankelijk geneigd die geheele lezing voor een puur-Amerikaansch verzinsel te houden.

Maar het begon aldra anders te worden. Welke inwendige oorzaak de ramp kon hebben teweeg gebracht, werd niet voldoende verklaard. Er werd uitgelegd, dat een torpedo niet juist onder het schip behoefde te zijn neergelegd of vastgemaakt, maar dat de haven en de reede van Havana met onderzeesche mijnen konden zijn versterkt, welker ontploffing van den wal af kon zijn veroorzaakt. Generaal Weyler verklaarde wel dat, voorzoover hij wist, er nooit onderzeesche versterkingen waren aangebracht; maar dan bleef nog de mogelijkheid dat het niet juist de Spaansche autoriteiten geweest waren, die den ondergang van de *Maine* voor hun rekening hadden.

In Amerika scheen de opvatting algemeen te zijn, dat, indien maar bewezen werd dat de ontploffing een uitwendige oorzaak had gehad, de Spaansche regeering aansprakelijk, althans financieel aansprakelijk kon worden gesteld. Een axioma was dat geenszins. Er behoorde, dunkt mij, in dat geval ook opzet, schuld of nalatigheid van het Spaansche bestuur bewezen te worden. Hoe dit zij, er werden twee commissies, een Spaansche en een Amerikaansche, benoemd, die gelijktijdig aan het werk gingen om de ware oorzaak op te sporen. Een handelwijze, die misschien hier de eenig mogelijke was, maar die van het begin af kans bood op conflict, voor het geval dat de oorzaak in het duister lag en de twee commissies tot verschillende conclusies kwamen *).

De oorlogskansen schenen in den loop van deze maand al grooter te worden. *Wallstreet*, het bewegelijke en altijd bewegende stemmingskompas van de Vereenigde Staten, werd zeer onrustig. Bijna alle voornaamste fondsen daalden

*) Gelijk, nadat dit overzicht geschreven was, inderdaad is geschied.